

спасе душѣ-тъ ти, и гледаніе-то на самаго него за спасеніе-то, и смиренно-то увѣреніе че *може и ще* тя спасе. За да ти покажемъ и това по ясно, нека земемъ единъ примѣръ. Нека кажемъ че единъ челоуѣкъ паднѣ въ едно езеро, вода-та бѣше дълбока, и той не можаше да плува и начала да потѣва, и ако нѣмаше кой да му помогне непрѣмѣнно щѣше да ся удави. Но другъ единъ челоуѣкъ го съгледа че паднѣ и завтече ся та зѣ вѣже, хвърли го върхъ него; и той ся улови за вѣже-то и държеше го съсъ всичкѣ-тъ си силѣ и истегленъ бы безопасно на сухо. Той знаеше че вѣже-то бѣше самый-тъ му способъ, и ако го пустнеше щѣше да погыне; за това остави всякъ другъ надеждѣ и упова само на вѣже-то. Това е примѣръ на вѣрѣ-тъ въ Христа. Той остави всичко друго и ся улови само за вѣже-то и ся спаси. Така и ты трѣбува да оставишь всичко друго и да ся уловишь само за Христа. Трѣбува да усѣтишь опасность-тъ си, да ся покаешъ отъ грѣхове-тъ си и да държишь Христа съ вѣрѣ. Както челоуѣкъ-тъ въ водѣ-тъ не можаше самъ да ся избави, така и ты не можешъ да спасешъ себе си. Ако мыслишь че можешъ да уповаешъ на друго нѣщо освѣнь на Христа, то ще бѣдешъ излъганъ и всякы-тъ твой надежды ще бѣдѣтъ праздны. Не бѣва да мыслишь че ще направишь колкото можешъ за спасеніе-то си, а за остатѣкъ-тъ да ся надѣнешъ на Христа, — но трѣбува да ся надѣнешъ *свѣсьмъ* на Христа. Правишь ли така? Покаялъ ли си ся? Отишелъ ли си